

Cesc Gelabert nu

La companyia de dansa Gelabert Azzopardi dóna tot el seu vestuari al Museu d'Arts Escèniques de l'Institut del Teatre

El Centre d'Arts Escèniques de l'Institut del Teatre té, oficialment, des de fa poques setmanes, un valuós material que la companyia Gelabert-Azzopardi va donar a la institució. Es tracta de vestuari i complements en les seves dècades de creació que la companyia –que es remunta al 1986 i encara continua en actiu– ja no utilitza. La companyia Gelabert-Azzopardi és i ha estat estimul i senyera de la dansa contemporània a Catalunya.

La signatura de contracte de la donació de la col·lecció de vestuari escènic significa que el MAE podrà catalogar les prop de 300 peces que en formen part. La donació de la companyia a l'Institut del Teatre consisteix en 202 peces de vestuari i 62 complements d'indumentària, corresponents a obres com ara *Desfigurats* (1986), *Belmonte* (1988), *El jardiner* (1993) i *Useless* (2000). S'ha previst que ja estarà tot degudament inventariat el primer trimestre del 2014. Les peces podran ser consultades a Escena Digital, la base de dades d'arxiu i de museu del MAE (<http://colleccions.cdmae.cat>).

Cal tenir present, a més, l'existència al fons del MAE d'altres documents relacionats amb la trajectòria de la companyia (fotografies, programes de mà, dossiers, cartells). Aquests documents serviran

per il·lustrar i complementar la informació del donatiu de vestits i complements d'indumentària que ara es realitza, i permetran copsar la trajectòria de la companyia des d'un punt de vista global.

En la signatura, les dues parts van celebrar la importància de la donació, ja que amb la conservació i catalogació que en faci

el MAE, es podran exhibir les peces i ser consultades tant per investigadors com pel públic en general. Jordi Font, director general de l'Institut del Teatre, va agrair la decisió de la companyia de confiar en el MAE i va remarcar el valor estètic dels dissenys de la companyia com a part important de la singular personalitat de les seves creacions. Segons Font, "la dansa contemporània catalana no s'entén sense la trajectòria de la companyia de Gelabert i Azzopardi, no només per les seves aportacions coreogràfiques sinó també per la seva concepció estètica". Per la seva banda, Cesc Gelabert es va mostrar molt satisfet que una institució centenària del prestigi de l'Institut del Teatre es fes càrrec de les peces de vestuari que la companyia ja no utilitza, i que, per ell, són part de la seva vida. Tant el mateix Gelabert com Lydia Azzopardi s'han implicat personalment en l'assessorament dels tècnics del MAE i han aportat un valor afegit a la

El MAE, pendent

El MAE busca un lloc on pugui ser visitat còmodament. El 2011, com a preàmbul del Centenari de l'Institut del Teatre, es va emparaular amb l'Ajuntament la cessió de la Casa de la Premsa per allotjar l'exposició del MAE. La crisi ha fet estralls. En el pacte no escrit s'hi aventurava que la Generalitat facilités la reforma i l'habilitació de l'antic edifici construït per l'Exposició del 1929 i que ara ocupa, parcialment, la Guàrdia Urbana. Per fortuna, l'acord amb el consistori es pot prorrogar i esperar el finançament definitiu.

L La recerca de la companyia de dansa Gelabert Azzopardi és una constant gràcies a la curiositat inacabable dels creadors

CRÍTICA JORDI BORDES

El Teatre Akadèmia té aquests dies (i seria ben encertat mirar de prolongar-ho tant com fos possible) una de les perles de la cartellera barcelonina. L'actor Dugald Bruce Lockhart, dels Propeller, va quedar enamorat de l'espai i va adonar-se que aquell seria on ubicaria *Romeu i Julieta*. Els Propeller són devoció al Temporada Alta. Es caracteritzen pel fet de ser una companyia formada íntegrament per homes (com en l'època de Shakespeare), però també per un treball de companyia, de complicitat contínua, de servir-se el text per fer més natural la interpretació del company. La proposta de l'Akadèmia és una versió catalana honesta.

D'entrada, sobta que aparegui un actor i

Propeller, honestament, a la catalana

L'Akadèmia presenta el clàssic drama amb la complicitat dels Propeller

convidi que li tirin monedes que li permetin moure les articulacions, com si fos una estàtua qualsevol de la Rambla. La primera part, de tanta aventura, espasa i petons, queda un pèl tapada pels crits i les exageracions, tot i que no hi hagi cap actor que perdi els papers. És a la segona part on tot quadra. On les interpretacions deixen de subjugar-se al vers i respirar més els personatges. Llavors, apareix una Julieta magnífica, enamorada, dolguda, contradictòria però, per sobre de tot, fidel, tot i les ombres que li prepara el destí. No és pàmfila, sinó dura, rebel, decidida i racionalment desconfiada. També un Romeu que nota com el seu odi supera l'amor en un instant d'ofuscació i això el porta als més doloro-

Ahir i avui.

Gelabert va recuperar el 2010, la coreografia de 'Belmonte' per celebrar els seus 30 anys de carrera al Teatre Lliure / RIBAS

catalogació. La companyia de dansa de Gelabert i Azzopardi té un paper fonamental en l'escenari de la dansa catalana contemporània. La seva trajectòria es va iniciar l'any 1986 amb l'espectacle *Desfigurats*. Un any més tard Gelabert-Azzopardi era una companyia associada del Teatre Lliure de Barcelona, on van coproduir i presentar les seves noves coreografies. Del 2003 al 2012 es va convertir en companyia resident del Teatre Lliure. La seva col·laboració amb El Hebbel Theater de Berlín va permetre a la companyia realitzar molts projectes i presentar el treball de Gelabert a Berlín.

Carrera incessant

Gelabert-Azzopardi és un binomi que ha sabut mantenir una línia molt personal en l'escola del moviment, sempre mirant de depurar i traçar unes panoràmiques que evoquen les línies infinites de l'arquitectura. La seva recerca és una constant gràcies a la curiositat inacabable dels creadors. Poden ballar el moviment d'una cèl·lula i narrar el *big bang* i la teoria de l'evolució de Darwin (*Orion*, Lliure, 2007). Poden descontruir la sardana amb una simplicitat quasi insultant (*La muntanya al teu voltant* inauguració del Festival Grec, 2011) i homenatjar el mite d'un torero (*Belmonte* 1988 i 2010). Fins i tot, amb la companyia de Frederic Amat (un altre històric del Lliure amatent a l'avantguarda), troben connexions amb la dansa *butoh* japonesa (*Ki*, Grec, 2010).

El MAE és un tresor encara per descobrir, una font inabastable de documents, vestuari, elements personals, que s'ha anat ampliant, any rere any des dels anys vint, en què l'Ajuntament de Barcelona hi va incorporar el Museu del Teatre, la Dansa i la Música que havia format Marc-Jesús Bertran. Tot i que les donacions van créixer entre els trenta i els quaranta, cal subratllar la incorporació de la biblioteca i el fons documental d'Artur Sedó (1881-1965), bibliòfil i empresari tèxtil, amb més de 90.000 títols, el 1968. *

sos dels quadres. Sempre capriciosos equívocs que serveix el destí. La situació planteja uns personatges reversibles com el de la dida, que tant es deixa moure per l'amor i la compassió com pel sentit pràctic i dolç de la vida.

L'amor de dos joves de famílies enfrontades de Verona acaba amb una escultura, com el cor de la ballarina i el soldadet de plom. Com l'escultura que, barroera, anunciava que li tressin cèntims. Al final, s'hi arriba amb una energètica coreografia de moviments i una constant banda sonora a base de timbals, flauta dolça, triangle i guitarra. La buidor de l'escena és la coherència del joglar de carrer d'ahir, de l'escultura humana de la Rambla d'avui. *

ROMEU I JULIETA W. Shakespeare

Traducció: M. Desclot
Direcció: Dugald Bruce Lockhart

Intèrprets: Òscar Bosch, Emilià Carilla, Helena Font, Sílvia Forn, Toni Mas, Andrea Montero, Guillem Motos, Lluís Olivé, Xesco Pintó, Jordi Robles, Xiscu Segura

Data i lloc: Diumenge 29 de desembre (fins al 12 de gener), a l'Akadèmia.

AGENDAD'AUTOR J.B.

El 'germà' d'Orwell, a l'Almeria

Fa uns anys ja es va poder veure una versió d'aquest *1984* (escrit el 1948, quan George Orwell ja intuïa que el control dels individus podria ser absolut, com ho és avui) amb Tim Robbins al Poliorama. Ara, la història del dissortat Winston Smith, que es troba físicament i mentalment sota la mirada omnipresent del Gran Germà, la planteja la companyia Gataro, una companyia que juga un teatre expressionista per presentar una adaptació ferotge i provocadora d'una de les obres més profètiques de la literatura del segle passat.

1984

Companyia Gataro

Autor: George Orwell

Direcció: Víctor Àlvaro

Intèrprets: Andreu Rifé, Lluís Canet, Sabina Figueras, Tono Saló, Frank Capdet i Carles Canut

Lloc i dia: Teatre Almeria (fins al 12 de gener)

Retorn al desordre del clown

Guillem Albà és imparable. Si ja va desconstruir l'escena amb *Sketchofrènia* i va ser la veu més punky dels Always Drinking Marching Band, ara retorna amb el seu plantejament més gamberro. Busca recuperar el costat clown (després d'un poètic i íntim *Trau*) per trencar amb qualsevol ordre: mana desordenar les partitures i fer-se amb el comandament de la banda. Tot un repte que persegueix les ganes de divertir-se.

MARABUNTA

Guillem Albà

Intèrprets: Guillem Albà i The All in Orchestra

Lloc i dies: El Latino del Teatre Principal, fins al 28 de febrer

Literatura i música. L'actor Fèlix Pons i Jordi Busquets casen text i espai sonor. ARSÈNIC ARS STUDIO

Joc surrealista fins a l'extrem

Va ser una sorpresa en la temporada de Nadal de La Seca de l'any passat. Ara han aconseguit tornar a l'espai emergent del Tantarantana. Presenten la seva personal mirada del text que Francesc Pujols va escriure en fascicles per al periòdic *Papitu*, el 1908. Un conte amb girs que avui són molt valorats en la nova dramaturgia catalana. Però Fèlix Pons, a més, hi incorpora el dibuix esquemàtic i la música que acompanya de Jordi Busquets. *Gore* divertit i surrealista, sense concessions.

LA TARDOR BARCELONINA

Francesc Pujols

Intèrprets: Fèlix Pons i Jordi Busquets

Lloc i dia: A l'Àtic 22 del Tantarantana (carrer de les Flors, 22) fins al 5 de gener

1, 2, 3
CALENDARI DE
PAGÈS
Lourdes
Casacuberta

En aquest taller de descoberta, es proposa descobrir com viuen els animals de la granja Torrecons aquest mes de gener i conèixer de quin animal surt la roba que serveix per vestir. Per a nens i nenes de 7 a 12 anys. Aforament limitat.

Lloc i dia: Avui, darrera sessió a la sala infantil de la biblioteca Sant Pau-Santa Creu (Hospital, 56) de Barcelona.